

III. FORMACJA LITURGICZNA

Bp Wacław Świerzawski

SCHEMATY POMOCNICZE RACHUNKU SUMIENIA PRZED SPOWIEDZIĄ SAKRAMENTALNĄ DLA OSÓB KONSEKROWANYCH

I. RACHUNEK SUMIENIA WEDŁUG SCHEMATU □ BÓG- BLIŹNI - JA"

A. Sprawy z Bogiem

Sprawiedliwy mój z wiary żyje. (por. Hbr 10,38)

Panie, przymnóż nam wiary. (por. Łk 17,5)

1. Czy postępujesz, przez wierność Słowu Bożemu i otwarcie się na Ducha, w miłości Boga i w posłuszeństwie Jego Woli? Jego przykazaniom, radom i natchnieniom?
2. Czy zabiegasz o doskonalenie twojej wiary, która jest łaską, ale potrzebuje pogłębiania motywów dla szczegółowych rozeznań, bez których decyzja wiary nie jest dojrzała?
3. Czy zawierzenie nadziei, zwłaszcza w momentach prób, cierpień, choroby i pokus, było zdecydowane i wspierane przeświadczeniem □ "wiem, Komu zawierzyłem" (por. 2 Tm 1,12)?
4. A jak wygląda twoja miłość? Jej jednoczenie z Miłością Ukrzyżowaną? Czy masz coraz głębszą świadomość, że sam Bóg domaga się od ciebie doskonalenia miłości, tego daru, którym cię tak hojnie obdarza?
5. Czy podczas modlitwy, indywidualnie czy zbiorowo odmawianej, zajmujesz się sobą więcej niż Bogiem? Czy stawiasz się - ponawiając akty wiary i miłości - w obecności Obecnego?
6. Czy starasz się, obok refleksyjnego odmawiania modlitw ustnych, uczyć się medytacji? Czy próbujesz wytrwale, opierając się na metodach w chrześcijaństwie wypróbowanych, doskonalić przez medytację przyswajanie treści Ewangelii, psalmów czy innych ksiąg Pisma świętego?
7. Co to dla ciebie znaczy □ "uświęcenie czasu"? Czy potrafisz wiązać- jeśli znasz już sposób odmawiania Liturgii uświęcenia czasu - wszystkie pory dnia z modlitwą liturgiczną?
8. Czy uświadamiasz sobie, że potrzebujesz nawrócenia? Właśnie wtedy, kiedy zaczynasz rachunek sumienia i masz świadomość spotkania z Bogiem Żywym? Z jakich pobudek i motywów trzeba ci się nawrócić? Jeszcze teraz? Właśnie teraz? Z jakich błędów, niewierności i zaniedbań, z jakich grzechów popełnionych myślą, mową, uczynkiem i opuszczeniem?
9. Czy w rachunku sumienia sięgasz do przyczyn zła, czy poprzestajesz na zarejestrowaniu grzechów i potem zadręczasz spowiednika ich ilościowym wyliczaniem, nie przedstawiając mu konkretnego planu pracy nad sobą?
10. Czy wybierasz takich spowiedników, którzy ci przytakują, a unikasz takich, którzy mówią ci rzeczy trudne i wymagają rzetelnej pracy nad sobą?
11. Czy pozwalasz się prowadzić kierownikowi sumienia, widząc w nim przedłużenie Ojcowskiej Miłości samego Boga, zwłaszcza, jeśli pełnisz we Wspólnocie odpowiedzialne funkcje, czy może zmieniasz go na innego, jeśli nie potwierdza twego myślenia lub stawia wymagania przekraczające twoją letniość?
12. Czy starasz się w konkretach codzienności realnie naśladować świętych - zwłaszcza swojego patrona, patrona Wspólnoty, czy tylko interesujesz się szczegółami ich biografii?
13. Co konkretnie czynisz w trosce o powołania do życia konsekrowanego, zwłaszcza do twojej Wspólnoty?
14. Czy poczuwasz się do obowiązku współpracy z Bogiem powołującym, ale wypatrującym też pomocników w tym dziele? I czy wiesz, że każde powołanie jest darem Boga, dlatego nie powinno być zmarnowane? Ale wymodlone i "wypracowane"?
15. Czy możesz powiedzieć, że troska o powołania dotyka cię jak ogień palący? Że prowadzisz cichą, ukrytą, ale konkretną "walkę" o powołania? Daj, Panie, bo żniwo wielkie!

B. Sprawy z ludźmi

Pan Nasz Jezus Chrystus mówi: Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, t a k j a k Ja was umiłowałem (J 13,34)... A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie... aby świat uwierzył (J 17,19.21)!

1. Jak wcielasz w codzienność miłosierną Miłość Ojca - przede wszystkim w relacjach z najbliższymi? A mówisz - Ojciec nasz! Czy potrafisz przekraczać ścisłą miarę sprawiedliwości (por. "więcej", "bardziej" - ad maiorem Dei gloriam!), by twoja miłość była miłosierna?
2. Czy wobec nadmiaru miłosierdzia Boga, który przebacza twemu bliźniemu, żywiesz względem niego uczucia gniewu, zazdrości lub pogardy?
3. Czy zazdrościsz drugim, obmawiasz ich, zachowujesz się wobec nich z ironią? Czy okazujesz swoim bliźnim gniew lub trwasz w milczącym dystansie i separacji?
4. Czy uważasz się za człowieka dobrego i wiernego? Czy w sprawach spornych potępiasz bliźnich, równocześnie usprawiedliwiając siebie? Czy czynisz im czasem wprost coś złego?
5. Co czynisz, by nie oceniać ludzi na podstawie ich słów czy zachowań lub, co gorsza, na podstawie opinii czy plotek wyrażanych przez innych?
6. Czy dostrzegasz w drugim dobro czy raczej zło i jak to wpływa na twój do niego stosunek i twoją o nim opinię, zwłaszcza przekazywaną innym? Inaczej to wygląda z pozycji przełożonych, inaczej z pozycji podwładnych.
7. Czy rzeczywiście wierzysz w zwycięstwo miłości nad nienawiścią i jaki masz w tym udział?
8. Czy doświadczając niesprawiedliwości, szukasz dróg porozumienia, czy raczej poddajesz się uczuciu niechęci, a może powracasz do zasady "oko za oko...?"
9. Czy potrafisz słuchać drugiego człowieka i przyjmować jego punkt widzenia - a przynajmniej starać się go poznać i zrozumieć? Jak rozumiesz dialog? Czy jesteś człowiekiem dialogu, czy pracujesz nad tym, by nim być?
10. Czy w rozmowach z ludźmi chcesz rzeczywiście poznać zdanie innych i przyjąć je, pamiętając o jedności w różnorodności i znając bogactwo takich rozwiązań, czy też narzucasz im własne zdanie jako rozwiązanie "lepsze", a czasem jedyne?
11. Czy starasz się rozumieć współpracę w duchu Chrystusa i tworzyć dokoła siebie taką atmosferę, która sprzyja temu?
12. Jak reagujesz na upokorzenia i krzywdy, przyjmujące także w życiu osób konsekrowanych postacie próby niezawinionego cierpienia? Czy starasz się wprowadzać je w "przepaść Męki Pana", mając przywilej uczestniczenia w niej każdego dnia?
13. Czy masz nieprzyjaciół? Dlaczego? I jak wypełniasz przykazanie Chrystusa o miłowaniu nieprzyjaciół?
14. Czy nie naruszasz zasady nic droższego nad Chrystusa? Czy wiesz, że sługa, który zna wolę swego pana a nie czyni zgodnie z Jego wolą, jest godzien kary, bo komu wiele dano, od tego wiele się wymaga?
15. Czy wiesz, że Chrystus mówi: "Ogień przyszedłem rzucić na ziemię i bardzo pragnę, żeby on już zapłonął" (por. Łk 12,49) - a dotyczy to też tej miłości człowieka, którą określa przykazanie?
16. Jak realizujesz radę, jaką pozostawił nam Chrystus: "Błogosławieni pokój czyniący" (por. Mt 5,9)?
17. Czy pamiętasz o słowie Chrystusa: "Jeśli niesiesz swój dar do ołtarza, a wspomnisz..." (por. Mt 5,23) i czy szukasz ponad wszystko dróg do pełnego pojednania, szczerzej i autentycznej miłości a nawet przyjaźni?

C. Sprawy z samym sobą

Bóg i ja! Bóg i my! Noverim Te, noverim me! Daj, Panie, abym poznał Ciebie, i udzielił mi tej łaski, aby w Tobie i przez Ciebie poznał siebie samego. Wiesz dobrze, że jestem dla siebie problemem. Pomóż mi, bym także wiedział, że człowiek stworzony jest po to, aby Ciebie - Boga - znał, miłował i Tobie służył, i tak zbawił siebie i pomagał w dążeniu do wolności zbawienia innym.

1. Czy potrafisz podporządkować wszystko temu głównemu celowi życia - lub może gubisz się w drobiazgach i szczegółach?
2. Czy nie szukasz takich działań, w których możesz zaznaczyć siebie, gdzie zyskasz uznanie?
3. Czy rzetelnie spełniasz swe obowiązki i nie rozpraszasz sił i czasu na wątki poboczne, odbiegające od głównego traktu?
4. Czy potrafisz "zakorzenieć się" i wzrastać tam, gdzie cię Bóg przez okoliczności "zasadził", czy może ciągle szukasz nowej własnej przestrzeni do autorealizacji według własnego scenariusza?
5. Czy zdomowiwszy się zbytnio na swoim małym półku, tracisz z pola widzenia wielkie potrzeby Kościoła i świata a nawet małe sprawy innych ludzi? Czy może, co gorsza, nie widzisz w swojej małej posłudze odniesienia do spraw wielkich? A przecież całość jest we fragmencie, a "rzeczy małe można czynić - jak uczy bł. Michał Giedroyc - w wielki sposób".
6. Czy stajesz przed Bogiem ze szczerą pokorą, bez ukrywania swych wad i słabości, czy może jak faryzeusz wynosisz się z powodu swych uczynków lub talentów?

7. Czy starasz się o pokój, jaki daje Chrystus, czy idziesz tylko drogą konfrontacji - lub kompromisu i unikania konfrontacji (dla "świętego spokoju") z prawdą?
8. Czy wierzysz w Dobrą Nowinę, którą Bóg przezwycięża twoją samotność i cierpienie, czy przeciwnie, zamykasz się w jałowym narzekaniu i biadoleniu?
9. Jaka jest twoja wada główna i jak nad nią pracujesz, dzieląc się swoimi spostrzeżeniami z kierownikiem duchowym?
10. Czy masz żywą świadomość, że potrójna pożądlivość oczu, ciała i pycha jest uleczalna przez współpracę z łaską Chrystusa, przyjęcie Jego przykazań i rad, nade wszystko ewangelicznych rad - czystości, posłuszeństwa i ubóstwa?
11. Czy poddajesz się Woli Boga korzystając świadomie z darów Ducha Świętego i wspomagając Jego pracę w twoim wnętrzu? (Tu przywołaj litanię tych darów i zadawaj sobie konkretne pytania!)
12. Czy pracujesz nad cierpliwością i czy znasz wielką wartość chrześcijańskiej pokory, która upodabnia cię do Chrystusa niosącego Krzyż?
13. Czy jak trędowaty oczyszczony ze swej choroby, masz w sobie ducha wdzięczności za uleczenie i widzisz związek leczącej pokuty w sakramencie spowiedzi z uczestnictwem w codziennym eucharystycznym dziękczynieniu? A praca i apostołski trud, w którym "dajesz duszę", mają wyraźnie ten sam podtekst?
14. Czy masz żywą świadomość wiary, że walka wewnętrzna - praca nad sobą, bo "bojowaniem jest życie człowieka" (por. Hi 7,1), ma za cel spełnienie obietnicy Pana: "Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie" (J 14,21) - "A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy..." (J 14,26)?

II. RACHUNEK SUMIENIA WEDŁUG SCHEMATU □ MARIA- MARTA"

Maria

Ukochany mój! Oto On! Oto nadchodzi! Biegnie przez góry, skacze po pagórkach... Połóż mię jak pieczęć na twoim sercu, jak pieczęć na twoim ramieniu, bo jak śmierć potężna jest miłość... żar jej to żar ognia, płomień Pański... (Pnp 2,8; 8,6)

1. W jaki sposób scalasz modlitwę z życiem i jak na twoją modlitwę wpływa codzienny udział w Liturgii Chrystusa i Kościoła? Liturgii Przenajświętszej Eucharystii i Liturgii uświęcenia czasu?
2. Czy robisz codzienny rachunek sumienia w świetle Słowa Bożego kierowanego do ciebie każdego dnia w Liturgii? Czy w tym świetle ciągle na nowo odkrywasz w sobie codzienny dar Pana, Jego obecność w tobie?
3. Czy misteria roku liturgicznego (bo przecież dzięki liturgicznemu HODIE rok liturgiczny to sam Chrystus) znajdują odbicie w twojej medytacji i adoracji?
4. Czy bliskie ci misterium Chrystusa paschalnego, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego ma realny wpływ na twoje myślenie i postępowanie?
5. Czy codzienny udział w Eucharystii - krzyżowej Ofierze Chrystusa - uczy cię coraz bardziej zapominania o sobie i przebaczenia krzywd? Czy stosujesz w życiu codziennym zasady obowiązujące na "królewskiej drodze krzyża"? Na drogach wspólnej pielgrzymki ze Zmartwychwstałym?
6. Czym jest dla ciebie Miłość Ukrzyżowana, czym udział i zjednoczenie z Duchem Zmartwychwstałego Pana? W odniesieniu do Ojca, ale też w odniesieniu do wszystkich członków Jego mistycznego Ciała?
7. Czy zauważasz postęp w miłości czerpanej z Komunii z Chrystusem, przyjmowanej sakramentalnie, ale i duchowo?
8. Czy rzeczywiście miłujesz śpiew gregoriański jako śpiew własny Liturgii i czy się w nim doskonalisz?
9. Czy twoja modlitwa dojrzewa z dnia na dzień, z tygodnia na tydzień, z miesiąca na miesiąc - nieustannie?
10. Czy Liturgia Godzin jest dla ciebie, obok Mszy świętej, najważniejszym wydarzeniem dnia? A posługa Marty, spełnianie zadań apostołskich i zwyczajnych uczynków wobec twoich bliźnich, jakby jednym wydarzeniem - najważniejszym dzięki miłości wkładanej we wszystko?
11. Czy dostrzegasz i pogłębiasz więź modlitwy liturgicznej - odmawianej we Wspólnocie - z twoją modlitwą indywidualną, kiedy jesteś sam na sam z Umiłowanym?
12. Czy starasz się, by modlitwa liturgiczna inspirowała i przemieniała nieustannie twoją medytację, adorację i wszystkie akty pobożności, aż do modlitwy żywej - przez miłość - wiary, która z łaski Pana ma zaczątki kontemplacji, tego światła wiary przesyconej miłością Chrystusa, dzięki której wiara

dopełnia się widzeniem (fac quod vides), dzięki której poznajemy Boga tak, jak sami jesteśmy przez Niego poznani: wchodzimy w relację usynowienia, uczestniczymy w dialogu miłości Ojca i Syna w Duchu Świętym?

Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba (mało albo) tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona... (Łk 10,41-42). Panie, naucz nas się modlić... (Łk 11,1)

Marta

Na sześć dni przed Paschą Jezus przybył do Betanii, gdzie mieszkał Łazarz, którego Jezus wskrzesił z martwych. Urządzono tam dla Niego ucztę. Marta posługiwała... Maria zaś wzięła funt szlachetnego i drogocennego olejku nardowego i namaściła Jezusowi nogi, a włosami swymi je otarła... (J 12,1-3).
Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba (mało albo) tylko jednego... (Łk 10,41-42a)

Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas... wszystkim tym, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi... (J 1,14.12)

1. Czy zawsze pamiętasz, że świat już staje się nową ziemią, i jak do tego przykładasz rękę?
2. Jaki jest twój udział w odnawianiu "kosmicznego ładu stworzenia"? Ale też, jaki jest twój udział w tworzeniu kościelnego ładu hierarchicznego?
3. "Idźcie i nauczajcie..." (Mt 28, 19). □ To jest Ciało moje..." (Mt 26, 26). □ Miłujesz Mnie? Paś owce!" (J 21, 16). Czy wiesz, że jako uczeń Chrystusa i żywy członek organizmu Kościoła masz nauczać, być kapłanem i ofiarą, służyć Bogu i bliźnim? Jak Jezus Chrystus, wierny magisterium Piotra, związany ze swoim biskupem? "Tymczasem istnieją tacy, którzy się powołują wprawdzie na biskupa, ale wszystko czynią bez niego. Tacy nie mogą mieć dobrego sumienia, a ich zgromadzenia nie są ważne ani zgodne z przykazaniami Pana" (św. Ignacy z Antiochii, brewiarz t. III, s. 429).
4. Czy twoje czyny są przeniknięte modlitwą? Modlitwą przed - w czasie - i po dokonywanych działaniach?
5. Czy umiesz współpracować lub coraz bardziej starasz się o harmonijny dialog i współpracę z ludźmi? Czy może jesteś "solistą" domagającym się co najwyżej "akompaniamentu"?
6. Czy we wspólnym dziele usiłujesz sobie przypisywać główną rolę i największe zasługi?
7. Czy nie przestawiasz chronologii i zamiast wchodzić na wąską drogę - życzysz sobie i innym "szerokiej drogi"?
8. Co robisz, by znać i rozumieć problemy współczesnych ludzi? I czy wiesz, że środki społecznego przekazu je zniekształcają? Ile czasu poświęcasz na mass media, a ile na modlitwę i na kontakt z żywym i konkretnym człowiekiem?
9. Czy czujesz odpowiedzialność za sprawy Ojczyzny, za znajomość jej historii, za niesienie w sobie polskiej tradycji, kultury, za piękno ojczyzniego języka?
10. Czy aktywizm nie niszczy twego życia wewnętrznego, ale też przeciwnie: czy potrzebą modlitwy i przestrzeganiem skrupulatnym ustalonych dla ochrony modlitwy norm nie usprawiedliwiasz uchylania się od zadań nagłych i ważnych (sprawy z konwencji ostrych dyżurów), a nawet zaniedbywania codziennych obowiązków? A czasem też szukania nowych ścieżek projektowanych przez siebie, zamiast wchodzenia w głębsze pokłady określonego i poznawanego coraz pełniej charyzmatu?
11. A przecież potrzeba tylko jednego... Jak rozwiązujesz te pełne paradoksów napięcia? Jak jest o nich informowany twój kierownik sumienia? Jak realizujesz ustalony z nim projekt odpowiedzialnego realizowania twojej ścieżki w drodze określonej przez Konstytucję i zwyczajnik? Pan mówi: "Umiecie rozpoznawać wygląd ziemi i nieba, a jakże obecnego czasu nie rozpoznajecie? I dlaczego sami z siebie nie rozróżniacie tego, co jest słuszne?" (Łk 12,56).

III. RACHUNEK SUMIENIA WEDŁUG DARÓW DUCHA ŚWIĘTEGO

Katarzyno, przyjmij znamię daru Ducha Świętego. - Amen.
(Obrzęd bierzmowania)

Dar bojaźni Bożej

1. Czy świadomość Majestatu Boga budzi w tobie pokorę i uległość Jego woli? Czy nie spoufalasz się

z Nim?

2. Czy wiesz, że to Bóg jest dawcą i Panem powołania, a więc odpowiadasz przed Nim za ten skarb Kościoła?
3. Czy nie przyzwyczajasz się do rzeczy świętych, a więc czy nie popadasz w rutynę a może nawet zuchwale stawiasz swoją wolę na równi z wolą Boga?
4. Czy w twojej postawie podczas modlitwy widać cześć i pokorę pełną wdzięczności wobec misterium Jego Obecności?

Dar męstwa

1. Czy wzrastasz w cierpliwym znoszeniu przeciwności, własnej słabości i wad innych ludzi?
2. Czy przyjmujesz mężnie ograniczenia, choroby i przygniatające cię troski - wiedząc, że jest to rzeczywisty udział w Krzyżowej Drodze Pana twojego, umiłowanego Oblubieńca?
3. Czy masz inny stosunek do trudności życia niż ludzie niewierzący w Chrystusa? Czy znosisz je cierpliwie, jak prawdziwi Jego uczniowie, którzy żyją w duchu i prawdzie?

Dar pobożności

1. Czy sprawy codzienne, zwłaszcza trudne, przedstawiasz Bogu, by rozstrzygać je w świetle Jego słów słyszanych w liturgii?
2. Czy modlitwa wpływa na wzrost twego pietyzmu wobec Boga i ludzi? Czy z jednymi rozmawiasz serdecznie a z innymi twardo i bezwzględnie, zwłaszcza z tymi, którzy próbują otwierać ci oczy na prawdę?
3. Czy cichość i łagodność Chrystusa, twego Oblubieńca, wpływa na twój charakter?
4. Kogo łatwiej jest ci miłować: Boga czy ludzi?

Dar rady

1. Czy rzeczywiście potrafisz przechodzić od teorii do praktyki, czyli realizować tę najtrudniejszą Paschę?
2. Czy paradoksy Boga dynamizują twoje życie, czy może nie potrafisz czynić z nich spójnej syntezy?
3. Czy kierujesz się w życiu zasadą "złotego środka" w Duchu Chrystusa czy w duchu tego świata?

Dar umiejętności

1. Czy umiesz lub starasz się tak szczerze obmywać serce łzami żalu, by dostrzegać Obecnego w sobie i w bliźnich?
2. Czy płaczesz z Chrystusem, czy z poczucia krzywdy, rozpacz czy buntu?
3. Czy potrafisz zachować świadomość Obecności Bożej pośród codziennych zajęć?
4. Czy umiesz dostrzegać wieczność w życiu codziennym?
5. Czy coraz głębiej poznajesz, że bardziej widzialne jest to, co jest niewidzialne?

Dar rozumu

1. Czy i od kogo uczysz się coraz głębszego rozumienia spraw duchowych?
2. Czy wiesz, że autorytet w tych sprawach (także i przede wszystkim) ma swe źródło w ojcowskiej miłości Boga i macierzyńskiej miłości Kościoła wyrażanej w posłudze sakramentalnej?
3. Czy lubiąc powtarzać tezę o "myśleniu na sposób Boży a nie na ludzki" uchylasz się od odpowiedzialności za ludzki wkład i wysiłek konieczny dla współpracy z łaską i realizacją spraw Bożych?
4. Czy rzeczywiście uczysz się "sposobu rozumowania Boga" od Ukrzyżowanego Pana, który dzieli się z tymi, co idą Jego królewską drogą, mądrością Parakleta - Ducha Dokonawcy?

Dar mądrości

1. Kto jest twoim mistrzem, kto uczy cię mądrości Bożej?
2. Czy masz ostrą świadomość ścisłej więzi Mądrości Boga z działaniem Mądrości Wcielonej i Maryją - Stolicą Mądrości?
3. Kto pomaga ci rozróżnić między natchnieniami Ducha Świętego a twoją pewnością siebie? Zwłaszcza gdy trwasz już dłużej na drodze życia konsekrowanego?

4. Czy ulegasz złudzeniu, że możesz własnymi siłami zdobyć mądrość?
5. Czy wiesz, że przejawem daru mądrości Bożej jest czynienie pokoju? Czy promieniujesz ewangelicznym pokojem - a jeśli nie, to co masz w sobie zmienić, aby tak było?
6. Czy wiesz, że dary Ducha Świętego owocują w świetle Krzyża? I że łączą się z programem Błogosławieństw Pana (z Kazania na górze) i rad ewangelicznych? Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także powinniśmy oddać życie za braci.

IV. RACHUNEK SUMIENIA WEDŁUG RAD EWANGELICZNYCH: CZYSTOŚĆ - UBÓSTWO - POSŁUSZEŃSTWO

Czystość - dziewictwo

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. (Mt 5,8)

Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha,

Zapomnij o twym narodzie, o domu twego ojca.

Król pragnie twojej piękności:

on jest twym Panem; oddaj mu pokłon. (Ps 45,11-12)

1. Jak praktycznie świadczysz na co dzień o wyższości tego co wieczne nad tym co doczesne? Czy może wikłasz się w sprawy tego świata, jak ci, co nie wierzą w Chrystusa?

1. Czy czynisz wszystko z czystą intencją, to znaczy naprawdę dla Boga i ludzi, a nie po to, by "realizować siebie"? Czy zwłaszcza wtedy, kiedy uczestniczysz we Mszy świętej, sprawa "czystej intencji" scala ci się z Chrystusowym □ Pragnę" (J 19,28)- z tą Jego interpretacją intencji?

2. Czy w sakramencie pokuty i pojednania twoja szczerota jest całkowita w obliczu Obecnego ale zawsze działającego przez ludzkiego pośrednika? Czy może starasz się pokazać spowiednikowi od dobrej strony?

1. Jak wspólna droga do Ojca kształtuje w tobie ojcowską, macierzyńską i braterską-siostrzaną miłość do ludzi?

3. Czy potrafisz budować przyjaźnie? Ale również - szanować przyjaźnie drugich, a zwłaszcza bliskich ci ludzi? Dla kogo ty jesteś prawdziwym, wiernym przyjacielem?

4. Czy nie niszczy przyjaźni innych ludzi, lecz przeciwnie - gdzie jesteś, wspomagasz przyjaźń, pamiętając o tym, że dzięki przyjaźni człowieka z człowiekiem łatwiej wejść w przyjaźń z Bogiem?

5. Czy chcesz podobać się ludziom? Czy chcesz, by lubili cię bardziej niż innych? Czy zabiegasz o sympatię? Czy obdarzasz darem sympatii innych?

6. Czy codziennie i jak oczyszczasz swoją miłość w duchu Chrystusowych błogosławieństw?

7. Czy we wszystkie więzi i kontakty z ludźmi wprowadzasz czystość rozumianą jako obyczaj nieba obecne tu na ziemi?

8. Czy rzeczywiście cenisz dziewictwo i rozumiesz je jako dar Boga a zarazem wymóg stawiany wszystkim nie zawierającym sakramentalnego małżeństwa? Czy przekazujesz prawdę dotyczącą takiej drogi tym, których znasz i o których wiesz, że Bóg chce im pomóc w odkryciu tej drogi posługując się twoim pośrednictwem? "Posłuchaj, córko..." (Ps 45,11)

9. Czy wobec kłamliwej propagandy mass mediów potrafisz uzasadnić wartość czystości obyczajów przekazanych nam przez Chrystusa i magisterium Piotra - naukę Kościoła?

10. Jak troszczysz się o czystość wiary, własnej i tych, za których odpowiadasz przed Bogiem? A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe. (Rz 12,1-2)

Ubóstwo

To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie uznany za człowieka uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył... (Flp 2,5-9)

Wszystko jest wasze: czy to Paweł, czy Apolos, czy Kefas; czy to świat, czy życie, czy śmierć, czy to rzeczy terazniejsze, czy przyszłe; wszystko jest wasze, wy zaś Chrystusa, a Chrystus - Boga. (1 Kor 3,22-23)

1. Czy godzisz się na anonimowy wkład w życie i apostołstwo Wspólnoty i w dzieło zbawienia, czy przeciwnie, chcesz zaznaczyć swój w nim udział?
  2. Dokąd cię zawiodło poszukiwanie samorealizacji, wykorzystania talentów złożonych w tobie przez Boga?
  3. Czy spierasz się z Bogiem o swoje prawa? Czy może nawet dyktujesz je Bogu i przechwalasz się swoimi zasługami?
  4. A może zaczynasz już doświadczać radości i pokoju ze świadomości wiary, która cię uczy, co znaczy iść "królewską drogą krzyża", aż do doświadczenia próby niezawinionego cierpienia? Nieskorzystania ze sposobności... (Flp 2,6)?
  5. Czy dla królestwa niebieskiego potrafisz wyrzekać się swej racji i rezygnować z przysługującego ci miejsca?
  6. Czy potrafisz przyjmować uwagi krytyczne, czy je odrzucasz - a może nawet obracasz w krytykę rozmówcy?
  7. Czy czasem uciekasz w przemilczenia, czyniąc to z dyplomacji? Czy jej też ulegasz? Czy jesteś człowiekiem "pojedynczym" czy "podwójnym"?
  8. Czy potrafisz patrzeć na siebie oczami innych, czy może nigdy nie przyznajesz im racji?
  9. Jak przyjmujesz ogołocenie krzyża i jaki jego kształt odgadujesz" dzisiaj w swym życiu?
  10. Czy twoje sumienie jest czujne wobec wszelkich niekoniecznych wygod i ułatwień życia sprzecznych z duchem ubóstwa?
  11. Czy nie marnotrawisz darów Bożych na co dzień, czy zadajesz sobie trud, by żyć oszczędnie (telefony, wygaszanie niepotrzebnego światła, niewyszukane pożywienie), na znak solidarności z tymi, którzy żyją w nędzy?
  12. Czy nie trwonisz czasu na rzeczy niepotrzebne?
- To wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. I owszem, nawet wszystko uznaję za stratę, ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa i znalazł się w Nim - nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość pochodzącą od Boga, opartą na wierze - przez poznanie Jego: zarówno mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach...bo zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. (Flp 3,7-12)

Posłuszeństwo

Jezus wyszedł i udał się, według zwyczaju, na Górę Oliwną; towarzyszyli Mu także uczniowie. Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: "Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie." A sam oddalił się od nich na odległość jakby rzutu kamieniem, upadł na kolana i modlił się tymi słowami: "Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich. Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie". (Łk 22, 39-42). Kto was słucha, Mnie słucha. (Łk 10, 16).

1. Czy na modlitwie poddajesz się działaniu Bożego Słowa, a po przyjęciu Ciała Pańskiego Jego miłości, aby przemieniały twoje życie?
2. W jaki sposób zgłębiasz i przekazujesz charyzmat Wspólnoty, do której cię Bóg powołał? Czy czynisz to, do czego cię to powołanie zobowiązuje? Co robisz, by żyć według przyjętego pod posłuszeństwem charyzmatu?
3. Czy przerwucasz na przełożonych odpowiedzialność za Wspólnotę? Czy wiesz, że trzeba ze wszystkich sił służyć dziełu, które zlecił i zadał nam Bóg?
4. Czy zastaniasz się innymi autorytetami, aby polemizować z autorytetem, który Bóg postawił na twojej drodze? Ale też, czy dzielisz się swoim światłem i swoimi przemyśleniami z tymi, którzy są bezpośrednio odpowiedzialni za podejmowanie decyzji?
5. Czy wierność zleconym ci zadaniom rozumiesz w kategoriach rady posłuszeństwa?
6. Czy w woli przełożonych - nie tylko tych we Wspólnocie - widzisz rzeczywiście wolę Bożą i czy ją przyjmujesz? Czy przyznajesz sobie prawo do stawiania własnego rozumienia obowiązków lub natchnień ponad wolą przełożonych?
7. Czy przygotowujesz się do wspólnych spotkań we Wspólnocie i czy aktywnie w nich uczestniczysz?
8. Czy wracasz do notatek rekolekcyjnych i czy rekolekcje wytyczają ci program pracy na cały rok, stając się materiałem do pracy z kierownikiem duchowym?
9. Jak rozwiązujesz w praktyce napięcie między autorytetem i wolnością? W życiu własnym, w życiu Wspólnoty i w posłudze ewangelizacyjnej?
10. Czy w imię posłuszeństwa nie tłumisz zdrowej spontaniczności, własnej lub innych?
11. Jak pomagasz innym w realizacji posłuszeństwa woli Bożej i woli przełożonych? Czy przez złe

pojętą delikatność pozwalasz im błędzić a nawet grzeszyć? A równocześnie, czy masz dla błędzących miłosierną cierpliwość i łagodność, z jaką miłuje ich Chrystus?

Tak mówcie, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono: "Studzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy, co powinniśmy wykonać". (Łk 17,10)

(Jezus) przychodząc na świat, mówi: Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: Oto idę - w zwoju księgi napisano o Mnie - abym spełniał wolę Twoją, Boże"... Na mocy tej woli uświęceni jesteśmy przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze... Mamy więc, bracia, pewność, iż wejdziemy do Miejsca Świętego przez Krew Jezusa. (Hbr 10, 5-10.19)

V. WSPÓLNOTOWY RACHUNEK SUMIENIA

Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali. (J 13, 34-35)

1. Czy wiesz, że twoja Wspólnota ma być dla ludzi przede wszystkim przestrzenią doświadczania obecności Obecnego, który jest Miłością?
2. Czym jest dla ciebie "wspólnotowe odkrywanie woli Bożej"? Czym tworzenie kultury obcowania świętych?
3. Co czynisz, by twoje uczestnictwo w trynitarniej komunii przemieniało ludzkie relacje we Wspólnocie?
4. Czy Wspólnota jest dla ciebie miejscem odkrywania ducha Błogosławieństw?
5. Czy wiesz, że miłość wzajemna jest warunkiem obecności Pana we Wspólnocie?
6. Czy rozumiesz, że Twoja miłość do osób z twojej Wspólnoty musi być bezwarunkowa, przebacząca i uprzedzająca?
7. Jak pomagasz wszystkim w twojej Wspólnocie w dążeniu do świętości? Czy przez swe zachowanie uskrzydłasz czy obciążasz?
8. Czy wiesz, że łaska zażyłości z Chrystusem, przyjaźni z Nim, dawana jest tylko tym z was, co budują jedność?
9. Czy wiesz już, że wszelkie działania apostołskie mają na celu budowanie jedności przez miłość? Że wszystko ma ten jeden cel? Że taki właśnie jest sens twego życia? prawda twojego życia?
10. Co to dla ciebie znaczy, mieć we Wspólnocie jedno serce i jednego ducha, tak jak było w pierwszych gminach chrześcijańskich?
11. Czy potrafisz wiele wycierpieć, aby we Wspólnocie panowały miłość, pokój i jednomysłność?
12. Czy rzeczywiście zależy ci na jedności twojej Wspólnoty, skoro tę jedność zlecił wam Chrystus w testamencie?
13. Czy wiesz, że miłość i jedność kładą na sercu swym duchowym dzieciom wszyscy założyciele Wspólnot i to zadanie zostawiają w testamencie?
14. Czy nie uchylasz się od obowiązku troski o Wspólnotę, o jej rozwój, o dobro wszystkich należących do Wspólnoty?
15. Czy rozumiesz, że korelatem Boga jest wspólnota i że twoja Wspólnota ma być jednym z ogniw budujących jedność w Bogu całej rodziny ludzkiej?
16. Czy otwierasz się na komunie z innymi instytucjami życia konsekrowanego i w czym to się przejawia?
17. Jaką rolę dla budowania więzów wspólnotowych odgrywa w twoim życiu Liturgia? Czy uczysz się tych więzów z rozważania Pisma świętego? z szukania okazji (jeśli jesteś w instytucie świeckim) do wspólnego odmawiania Liturgii uświęcenia czasu? z pobożności eucharystocentrycznej, umiłowania adoracji Obecnego?
18. Czy nie myślisz delikatności z traceniem okazji, które daje ci Chrystus, aby odśłaniać innym drogę życia konsekrowanego? Czy wiesz, że wielu czeka na wezwanie na tę drogę, lecz nikt ich na nią nie zaprasza?
19. Czy twoja miłość charyzmatu Wspólnoty i twoja wiara w jego sens jest tak wielka, że pragniesz, by inni do tej Wspólnoty się przyłączyli? Czy rzeczywiście uważasz ją za potrzebną Kościołowi i światu?
20. Czy rozumiesz, że akcent w nowym przykazaniu miłości" pada na TAK JAK Chrystus, i jakie z tego wyciągasz praktyczne i konkretne wnioski?

Ojciec Święty - Ojciec nasz - zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno. (J 17,11) A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie;

aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty Ojciec we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili jedno w Nas, aby świat uwierzył... (J 17,20-21)

VI. RACHUNEK SUMIENIA DLA PEŁNIĄCYCH WŁADZĘ WE WSPÓLNOCIE

Największy między wami niech będzie jak najmłodszy, a przełożony jak sługa! Któż bowiem jest większy? Ten, kto siedzi za stołem, czy ten, kto służy? Czyż nie ten, kto siedzi za stołem? Otóż Ja jestem pośród was jak ten, kto służy. (Łk 22,26-27)

1. Czy modlisz się i pracujesz nad uległością wobec Bożej Miłości, aby mieć mądrość, roztropność i umiejętność rządzenia i rozkazywania?
2. W jaki sposób troszczysz się o wierność charyzmatowi Założyciela i czy masz dla jego osoby cześć i pietyzm?
3. Czy radzisz się starszych Wspólnoty w tych sprawach, w których zobowiązują cię do tego Konstytucje? A w innych sprawach?
4. Czy wiesz, że Wspólnota - wybierając cię - zaufała ci, że będziesz rozumieć swą władzę jako służbę, że będziesz ją pełnił w dialogu ze Wspólnotą?
5. Czy pomnażasz zastany dorobek Wspólnoty wstępując w tworzony nurt jej tradycji?
6. Czy stwarzasz we Wspólnocie klimat otwartości, dialogu, szacunku dla różnorodności - czy przeciwnie, dopuszczasz i przyjmujesz plotki, a potem nadużywając władzy upominasz "winnych", nie poznawszy prawdy?
7. Czy troszczysz się o rozwój talentów u swych podwładnych? Czy rozumiesz ich pragnienia? Czy potrafisz jedno i drugie rozpoznać i w swych rządach uwzględnić?
8. Czy wiesz, że choć do ciebie należy decyzja o przyjmowaniu nowych osób do Wspólnoty, nie może to być selekcja i pochopne odrzucanie osób twoim zdaniem nie nadających się do życia konsekrowanego? Czy potrafisz dostrzec w tym, co ludzkie i słabe, Boski dar powołania, by go ochronić i stworzyć warunki dla jego ugruntowania i wzrostu?
9. Czy od swych podwładnych wymagasz takiej dojrzałości, jaka z uwagi na etap formacji czy inne okoliczności nie może być jeszcze ich udziałem? Czy unikasz nieuprawnionych sformułowań w rodzaju: "nie rozumiesz życia konsekrowanego" lub "nie nadajesz się do życia konsekrowanego"?
10. Czy masz szacunek dla osób starszych we Wspólnocie? Czy sprawia ci satysfakcję upominanie ich i może nawet uważasz to za cnotę i swój obowiązek?
11. Jak odnosisz się do poprzedzających cię na urządzie i czy swoją wobec nich postawą uczysz innych należącego im szacunku?
12. Czy w rządzeniu Wspólnotą potrafisz godzić rozmach i dynamizm z dbaniem o szczegóły?
13. Czy uważasz, że udzielenie ci władzy pociąga za sobą trwałą asystencję Ducha Świętego - i dlatego sądzisz, że się nie mylisz?
14. Czy znasz już swoje braki i czy uzupełniasz je we Wspólnocie o talenty innych?

VII. RACHUNEK SUMIENIA DLA PODWŁADNYCH WE WSPÓLNOCIE

Bądźcie posłuszni waszym przełożonym i bądźcie im ulegli, ponieważ oni czuwają nad duszami waszymi i muszą zdać sprawę z tego. (Hbr 13,17)

1. Czy rezygnujesz ze "swego" wobec wymogów Konstytucji, tradycji Wspólnoty i wobec poleceń i ustaleń przełożonych i odpowiedzialnych za formację?
2. Czy masz do przełożonych zaufanie? W czym się to przejawia?
3. Czy budujesz we Wspólnocie więzy braterskie i partnerskie, czy troszczysz się o przyjaźnie? Czy wiesz, że Bóg złączył cię z innymi na zawsze i że do końca życia macie być razem, a więc trzeba się dobrze porozumieć, by współpracować i tworzyć jedno serce i jednego ducha?
4. Czy potrafisz we Wspólnocie rozwiązywać sprawy sporne wprost z osobą, której spór dotyczy, czy może uciekasz się do plotek, pomówień, do tworzenia koalicji, do oskarżania jej przed przełożonymi?
5. Czy modlisz się za pełniącymi wobec ciebie władzę i za odpowiedzialnymi za twoją formację?
6. Czy twoim spowiednikiem jest kapłan spośród spowiedników wyznaczonych przez władze Wspólnoty?
7. Czy masz kierownika duchowego, a jeśli nie, to czy prosisz Boga o ten dar?

VIII. RACHUNEK SUMIENIA DLA OSÓB KONSEKROWANYCH STUDIUJĄCYCH TEOLOGIĘ

Postanowiłem bowiem, będąc wśród was, nie znać niczego więcej jak tylko Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanego. (1 Kor 2,2)... Wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. (Flp 3,8)

1. Czy widzisz studia poprzez duchowość Wspólnoty? Czy potrafisz ją dostrzec w gąszczu przedmiotów i wielości podręczników? Czy wiesz już, że musisz mieć w ręku busołę, która będzie cię stale ukierunkowywać na poznawanie misterium paschalnego? Czy rozumiesz, że studia mają służyć tej jednej sprawie: temu centrum, jakim jest Chrystus obecny w liturgii?
2. Jaka zmiana dokonała się w tobie pod wpływem studiów? Co o tym mówi twoje otoczenie? twoi przełożeni?
3. Wiedza nadyma. Czy spostrzegasz to u siebie? Czy sądzisz, że więcej wiesz o Bogu niż ci, którzy nie studiują teologii?
4. Czy studiujesz dla umocnienia się we wierze i w charyzmacie, czy dla zaspokojenia własnych ambicji?
5. Czy odpowiedzi na ważne dla ciebie pytania szukasz w obrębie duchowości Wspólnoty, czy poza nią?
6. Czy wybierasz taki temat pracy naukowej (i otwierasz się na idące w tym kierunku sugestie), by służyła charyzmatowi twojej Wspólnoty i potrzebom apostołskim? Czy kierujesz się wyłącznie własnym zainteresowaniem?
7. Czy dajesz się uwodzić nowinkom teologicznym, sprawom marginalnym, nauczycielom ciekawym lecz odbiegającym w swym myśleniu od tej linii, która ma być osią twoich studiów, a może nawet od ortodoksji?

IX. RACHUNEK SUMIENIA DLA OSÓB ODPOWIEDZIALNYCH ZA FORMACJĘ

Staliśmy pośród was pełni skromności, jak matka troskliwie opiekująca się swoimi dziećmi. Będąc tak pełni życzliwości dla was, chcieliśmy wam dać nie tylko naukę Bożą, lecz nadto dusze nasze, tak bowiem staliśmy się nam drodzy. Wiecie: tak każdego z was zachęcaliśmy i zaklinaliśmy, jak ojciec swe dzieci, abyście postępowali w sposób godny Boga (1 Tes 2,7-8.11-12)

1. Czy stale o tym pamiętasz, że powołanie to dar Boga a nie twój zamiar i twoje dzieło?
2. Czy w pracy formacyjnej kierujesz się nadmierną ciekawością ludzkiego wnętrza, czy potrafisz mieć delikatność wobec prawa do intymności i tajemnicy? Czy wypytujesz o rzeczy niepotrzebne lub wręcz przekraczasz kompetencje własne i wkraczasz na teren zastrzeżony spowiednikowi?
3. Czy w sytuacjach trudnych radzisz się osób bardziej doświadczonych w kierownictwie duchowym, czy może ambicja nie pozwala ci przyznać się do bezradności i porażek?
4. Czy źle prowadzona przez ciebie formacja nie zniszczyła w kimś Boskiego daru powołania, a temu człowiekowi nie złała życia?
5. Jaki jest twój osobisty stosunek do charyzmatu Założyciela? Czy znasz i czytasz wciąż wszystkie jego pisma?
6. Czy w pracy formacyjnej trzymasz się charyzmatu Założyciela i ustaleń Władzy, czy przeciwnie, własnej wizji formacji i życia konsekrowanego?
7. Czy troszczysz się o formację w dziedzinie kultury? Czy potrafisz zapalać innych miłością do języka i kultury ojczystej? Czy przeznaczasz czas w formacji na dzielenie się zainteresowaniami w tej sferze życia?
8. Czy troszczysz się o to, by osoby przez ciebie formowane stopniowo wyzbyły się - jeśli je mają - wpływów subkultury czy poglądów postmodernistycznych?
9. Czego uczysz się od swych podopiecznych?

X. RACHUNEK SUMIENIA DLA NAJMŁODSZYCH WE WSPÓLNOCIE

Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie. (Mt 11,29-30)

1. Czy dajesz się formować? Czy wiesz, że twoja dotychczasowa formacja chrześcijańska przyniesiona ze świata jest niewystarczająca do życia konsekrowanego?
2. Czy rezygnujesz ze stylu subkultury młodzieżowej niezgodnej z kulturą a czasem nawet z Ewangelią?

3. Jak rozumiesz swe nowe relacje do rodziny, do świata?
4. Czy potrafisz odrywać się od swoich przyzwyczajzeń, od swego zdania, poglądów?
5. Czym jest dla ciebie gotowość do ryzyka, do "całkowitej kapitulacji" wobec wymagań Boga? Czy wiesz, że gdy On woła, nie można się wahać, lecz trzeba Mu odpowiedzieć i iść za Nim w ciemność, jak Abraham, nie zatrzymując dla siebie własnego "poletka"?
6. Czy idąc za głosem powołania stawiasz Bogu lub Wspólnocie warunki? Czy próbujesz się zabezpieczyć, wszystko przewidzieć? Czy przeciwnie: masz gotowość do rezygnacji z wszystkiego, do złożenia "ofiary z Izaaka", ryzykując nawet, że Bóg "Izaaka ci nie odda"?

XI. RACHUNEK SUMIENIA DLA NAJSTARSZYCH WE WSPÓLNOCIE

Ten, kto ma oblubienicę, jest oblubieńcem; a przyjaciel oblubieńca, który stoi i słucha go, doznaje najwyższej radości na głos oblubieńca. Ta zaś moja radość doszła do szczytu. Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszała. (J 3,29-30)

1. Czy starasz się coraz bardziej być wcielonym kształtem charyzmatu twojej Wspólnoty, by inni czytali w tobie jak w księdze?
2. Czy miłujesz charyzmat Założyciela przekazany twojej Wspólnocie, czy znasz i przekazujesz jej tradycje, jej historię, czy niesiesz ją w sobie?
3. Czy wiesz już, że wkraczasz w etap umniejszania się, wypuszczania z rąk ostatnich nitek?
4. Czy wszystkim w twojej Wspólnocie, zwłaszcza młodszymi, służysz dobrym słowem, oparciem psychicznym i duchowym? Czy swym pokojem uczysz cierpliwości i długomyślności, przetrwania trudności?
5. Czy masz cierpliwość wobec naturalnej niedojrzałości młodszych? A może oczekujesz od nich, by ich dojrzałość była już tak wielka, jaką powinni mieć ludzie w twoim wieku?
6. Czy potrafisz powstrzymać się od pouczania młodszych? Czy wiesz już, że każdy musi sam przeżyć swe życie, ucząc się czasem na błędach, których nikt uniknąć nie może?
7. Czy umiesz zachować powściągliwość w wyrażaniu swego zdania, w nadawaniu kierunku rozmowie? Czy potrafisz zostawić innym inicjatywę a zwłaszcza radość z dokonywania odkryć czy podsumowań?
8. Czy nie masz żalu o odsunięcie cię od wpływu na Wspólnotę, na jej teraźniejszy kształt i na jej przyszłość?
9. Czy z pokojem i pogodą serca potrafisz znosić sytuacje, w których nikt cię nie pyta o radę, w których odrzucane jest twoje doświadczenie a czasem lekceważone twoje zdanie?
10. Czy niesiesz w sobie pokój Chrystusowy? Czy przejawia się on również w wyrozumiałości dla ludzkich wad i błędów? Czy promieniujesz ufnością pokładaną w Bogu i wiarą w sens takiego życia, jakie prowadzisz?

SCHEMAT POMOCNICZY RACHUNKU SUMIENIA PRZED SPOWIEDZIĄ SAKRAMENTALNĄ DLA OSÓB ŚWIECKICH

(autor anonimowy)

A. MIŁOŚĆ BOGA

1. Czy kochasz Chrystusa miłością przewyższającą wszelką miłość?
2. Czy jest On dla ciebie prawdziwie Kimś żywym, obecnym w Eucharystii?
3. Czy starasz się, by inni też kochali i poznawali Chrystusa?
4. Czy wpływa na twoje życie prawda, że Łaska Boża jest do zbawienia koniecznie potrzebna?
5. Czy wiesz, że uczestnictwo we Mszy świętej niedzielnej odróżnia prawdziwych uczniów Chrystusa od nieprawdziwych?
6. Czy powstrzymujesz się w niedzielę od niekoniecznej pracy, zwłaszcza od handlu (zarówno w charakterze sprzedającego, jak kupującego)?
7. Czy poświęcasz regularnie czas na poznawanie Chrystusa i na modlitwę jako rozmowę z Nim?

B. MIŁOŚĆ KOŚCIOŁA

1. Czy Kościół jest dla ciebie Ciałem Chrystusa, czy instytucją nic cię nie obchodzącą?
1. Czy kochasz swoich duszpasterzy, czy przeciwnie, tylko ich krytykujesz? jak im pomagasz w ich

pracy?

Czy starasz się w pełni uczestniczyć w liturgii, pamiętając, że jesteś człowiekiem wspólnoty i że jesteś odpowiedzialny za świadectwo wspólnoty - oziębłej czy gorliwej - wobec pogańskiego świata?

Czy dbasz o rozwój Kościoła, o misje, czy modlisz się o powołania kapłańskie?

Czy pogłębiasz swoją wiarę przez lekturę, czy dbasz, by inną ją poznawali, zwłaszcza młodzież i dzieci?

C. Miłość bliźniego

Czy kochasz swoich bliźnich bez względu na ich przekonania i poglądy? czy przebaczasz im z łatwością?

Czy jesteś człowiekiem wyrozumiałym, cierpliwym, życzliwym, wiernym, łagodnym?

2. Czy sądzisz bliźnich nie znając całej prawdy, czy ich obmawiasz i szkodzisz ich dobremu imieniu?

3. Czy masz ducha ofiary wobec bliźnich? czy udzielasz im ze swego czasu, pieniędzy?

4. Czy czasem myślisz o tym, że w twoich bliźnich żyje Chrystus?

5. Czy masz poczucie sprawiedliwości społecznej?

6. Czy promieniujesz Chrystusem poprzez podejmowanie dobrych decyzji?

7. Czy milczysz, kiedy trzeba mówić, i odwrotnie, mówisz, kiedy trzeba milczeć?

D. ŻYCIE OSOBISTE

Pokora

1. Czy szukasz podziwu, pochwał, a nie znosisz krytyki?

2. Czy pragniesz rządzić, czy raczej służyć?

3. Czy naprawdę starasz się zrozumieć innych? zapomnieć o sobie?

Szczodrość

4. Czy dzielisz się swoim czasem, pracą, dobrami?

5. Czy nie nadużywasz zaufania i dobrze gospodarujesz cudzym?

6. Czy nie tracisz zachłannie czasu na przyjemności, nie zabijasz czasu przez brak ładu?

Czystość

7. Czy wiesz, że twoje ciało jest świątynią Ducha i nie należy do ciebie? czy jesteś panem swojej wyobraźni?

8. Czy nie szukasz rozmów, lektury, spotkań, które naruszałby równowagę twoich zmysłów?

9. Czy tak jest przed małżeństwem, w życiu małżeńskim, w życiu samotnym?

Trzeźwość

10. Czy jesteś człowiekiem oszczędnym w słowach, w żartach?

11. Czy starasz się o wewnętrzne milczenie?

12. Czy starasz się o równowagę między pracą a odpoczynkiem?

13. Czy swoją pracę pojmujesz w sposób rzetelny i odpowiedzialny?

14. Czy narzekasz na ciężary życia, zamiast szukać przykładu i umocnienia w Chrystusie niosącym krzyż, aby smartwychwstać?

15. Czy uciekasz od trudności w iluzje, jakie daje alkohol lub narkotyki? czy pozwalasz się zniewalać nałogom?

Prawda

16. Czy masz właściwe czucie prawdy? czy odważnie ją wyznajesz przez podejmowanie decyzji konkretnych i zgodnych z Ewangelią?

17. Czy wiesz, że brak podejmowania decyzji jest też decyzją?

18. Czy ukrywasz swoje prawdziwe myśli i uczucia wobec bliskich?

19. Czy masz miłość prawdy, nawet trudnej, czy wolisz żyć w półcieniu przez lenistwo, zaniedbanie, obojętność?

20. Czy wiesz, że letniość i miernota jest sprzeniewierzeniem się powołaniu człowieka?

21. Czy szukasz szczerze od ostatniej spowiedzi twojej głównej wady, aby ją wykorzenić?

22. Czy nie tworzysz dokoła siebie klimatu złudzenia, mówiąc, że nie masz grzechu, że trzeba żyć normalnie i nie przesadzać, i czy zaniedbujesz w ten sposób swoją odpowiedzialność za przynależność do chrześcijaństwa?

23. Czy nie hołdujesz iluzjom, marząc o heroizmie, a nie spełniasz przy tym swoich najprostszych obowiązków dnia codziennego?

24. Czy naprawdę chcesz się poprawić?

25. Czy masz wiarę w miłosierdzie Boga i bardzo pragniesz rozgrzeszenia w imię Jezusa Chrystusa?